

Den indkomst, de har, bliver altså pristalsreguleret, men det er klart – og det er jo det, der flere gange er blevet sagt – at der dels er en forskel i opfattelsen med hensyn til, hvordan man betragter en hædersgave, og dels en diskussion om, hvorvidt anerkendelsen af disse menneskers arbejde skal udmøntes i kroner og øre, og hvor stort det beløb lige præcis skal være anno 1997.

Men at tale om, at den skal reguleres på lige fod med lønninger, mener jeg simpelt hen er at sammenligne to helt forskellige størrelser.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan kun forstå ministeren sådan, at lønninger og pensioner altså skal reguleres, men hæderen devalueres. Jeg siger velbekomme! Men det kan ikke være det sidste ord i denne sag.

Og med hensyn til, hvilket beløb der er det rigtige, har forslagsstillerne jo ikke fundet på et eller andet tilfældigt beløb, et fantasibeløb. Vi har bare sagt, at det skal have samme købsværdi, som da loven i sin tid blev vedtaget, og det er jo altså, som der står i forslaget bemærkninger, udregnet til 10 pct. af en faglært arbejders løn.

Jeg vil endda hævde, at de 12.000 kr., som vi foreslår i dag, er mindre end 10 pct. af en faglært arbejders løn, men altså noget, der ligner den værdi, som det havde dengang.

Det er da ikke så svært at forstå, og det er jo ikke bare noget tilfældigt, vi slynger ud; det har en soleklar begrundelse, og jeg tror bestemt, at alle 20 ministre, eller hvor mange ministre vi nu har, udmærket kan forstå det. Men som statsministeren engang sagde til mig om sagen: Det er let nok at foreslå udgifter!

Men vi foreslår jo ikke nye udgifter; vi foreslår den samme udgift i dagens mønt, som var meningen i 1945. Og jeg håber stadig på regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg. (Ophævelse af valgret og valgbarhed for andre udlændinge end statsborgere fra nordiske lande og EU-lande).

Af Aage Brusgaard (FP) og Poul Nødgaard (DF) m.fl.

(FremSAT 8/10 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Forslaget fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti går ud på, at herboende udlændinge fra lande uden for Norden og EU skal fratages retten til at deltage i kommunale valg.

I regeringen synes vi, lovforslaget er præcis lige så dårligt som det identiske forslag, som forslagsstillerne fremsatte i folketingssamlingen 1996-97, og de nogenlunde tilsvarende forslag, som Fremskridtspartiet adskillige gange tidligere har fremsat, senest i folketingssamlingen 1995-96. Og de tidligere fremsatte forslag er hver gang blevet afvist af et stort flertal her i Folketinget, og regeringen finder ikke, at der er grund til at behandle det nuværende forslag anderledes.

Efter regeringens opfattelse er valgret og valgbarhed fundamentale demokratiske rettigheder, og regeringen vil ikke være med til at fratage indvandrene disse rettigheder og dermed svække indvandrerens indflydelse i det danske samfund, for vi finder det nyttigt, at indvandrerne på linje med alle andre befolkningsgrupper sidder med dér, hvor beslutningerne træffes, og det gælder naturligvis også i kommunalbestyrelser og amtsråd. Og at give indvandrerne medindflydelse på de lokale forhold dér, hvor de bor, er efter vores opfattelse et vigtigt led i bestræbelserne på at integrere indvandrerne i det danske samfund.

Og lad mig så tilføje, at den nuværende ordning med udlændinges adgang til at deltage i